

virkelige Aarsag til, at vi ikke vil have noget Ansvar for denne Lovs Gennemførelse. Derfor vil vi ikke være i Stand til at stemme for den. Men vi vil heller ikke stemme imod den, fordi de Partier, der gennemfører den, naturligvis maa overtage Ansvaret for den Maade at forvalte Statskassens Midler paa.

I Venstre er man naturligvis overordentlig glad ved den lidt modstræbende, men dog effektive Tilslutning, man giver fra det konservative Partis Side; men man er overordentlig nøjsom med Tilslutningen til denne vanskelige Sag, naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti betragter det som en Tilslutning fra Socialdemokratiets Side, at vi ikke ønsker at stemme for Forslaget. Nøjsomhed er en stor Vinding, staar der vist i en eller anden gammel Bog, og jeg tror, at det stemmer overordentlig godt med den Tankegang, der har gjort sig gældende indenfor de konservative Partier. Vi misunder dem ikke deres Glæde over vor Tilslutning, idet vi ikke er i Stand til at stemme for Lovforslaget.

H. Trier: Jeg skal ikke i denne tidlige Morgentime opfordre nogen til at anstille litterære Studier, men jeg vil bede det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) om lidt højere op ad Dagen i et gunstigt Øjeblik paa ny at læse Folketingsudvalgets Betænkning. Saa vil han sikkert komme til det Resultat, at man fra det radikale Partis Side ikke har ladet Spørgsmaalet om en anden Ordning helt ude af Betragtning, men at man baade har stillet et Forslag — som blev afvist — om at tilvejebringe Betingelser for at kunne faa Spørgsmaalet om en saadan bedre Ordning drøttet og har givet Vink om, i hvilken Retning man har kunnet tænke sig, at en saadan Ordning kunde gaa, selv om Tiden ikke har været til, at man har kunnet faa sine Tanker gen- nemarbejdet.

Maegaard: Jeg vil kun sige til det ærede 17de tingvalgte Medlem (H. Trier), at de Udtalelser, der blev fremsat, kun yderligere understreger, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at der ikke var fremsat noget positivt Forslag om en anden Ordning, og det er der hverken i Betænkningen eller i de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlems Partis Ordfører i Folketinget.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede 2de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at jeg tror, det ærede Medlem i nogen Grad opfatter de kommende Bankraadsmedlemmers Stilling forkert, naar det ærede Medlem

vil paastaa, at de handler fuldstændig paa egen Haand til hvilken som helst Tid og uden mindste Ansvar overfor Handelsministeren eller overfor Rigsdagen og Regeringen i det hele. Hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, maa jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke har læst det sidste Stykke af det i Folketinget stillede andet Ændringsforslag, hvori der udtrykkelig staar, at Landmandsbanken holder Handelsministeren nøje underrettet om Forløbet af Bankens Virksomhed. Hvis der med denne Bestemmelse ikke sigtes til, at ikke blot skal Handelsministeren holdes underrettet, men han skal ogsaa til enhver Tid, naar disse Underretninger giver ham Lejlighed dertil, være berettiget til at give Direktiver for det Bankraad, som skal administrere Landmandsbanken, gaar jeg ud fra som givet, at det er unyttigt, at der staar, at Handelsministeren skal holdes underrettet, saaledes som Lovgivningsmagten her har krævet. Men jeg gaar ud fra som givet, at naar Handelsministeren skal holdes underrettet, er det ogsaa Handelsministerens Ret at øve Indflydelse paa Bankens Ledelse, hvis han mener det paakrævet.

Bramsnæs: Jeg vil sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg kan ikke se, at der i Lovforslaget staar noget om en Bemyndigelse for Handelsministeren til at give Bankraadets Medlemmer Direktiver; men hvis det er Meningen, at der skal gives en saadan Bemyndigelse, er der jo Tid endnu dertil, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han paa sit Partis Vegne kan acceptere et Ændringsforslag, der foreskriver, at Handelsministeren kan give Bankraadets Medlemmer Direktiver. Saa kunde jeg give det ærede Medlem Ret i, at der i hvert Tilfælde var nogen Garanti, men det maa, som sagt, staa i Loven — i Øjeblikket foreligger der intet derom. Det ærede Medlem ved jo, hvilken Praksis der hidtil har været gældende i Bankudvalget. Det er blevet hævdet, at Ministeren ikke kunde give Bankraadets Medlemmer Direktiver, og der foreligger intet i denne Lov, hvorved Handelsministerens Myndighed overfor disse udvides, saa hvis det ikke bliver indsat, vil han ikke kunne gøre noget.

Maegaard: Jeg betragter det som unyttigt — jeg havde nær sagt ørkesløst — at diskutere med det ærede Medlem, hvorvidt det er nødvendigt eller ikke med et Ændringsforslag i den tilsigtede Retning; men jeg hævder stadig, at naar vi lovgiver paa en Maade, hvorefter den fremtidige